

Sygn. akt:I C 552/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Hajduk
Protokolant:	sekretarz sądowy Aleksandra Strumiłowska

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko G. J., A. J. (1)

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 marca 2018 roku, sygnatura XII Nc 15/18.

SSO Wojciech Hajduk

I C 552/18 UZASADNIENIE

Powódka (...) w W. wniosła o zasądzenie w postępowaniu nakazowym solidarnie od pozwanych G. J. oraz A. J. (1) kwoty 618.958,24 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27-01-2018 r. i kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 31-03-2010 r. zawarła z G. J., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w K. przy ul. (...), NIP (...), umowę kredytu w walucie polskiej w rachunku bieżącym (...) w ramach „Szybkiego limitu kredytowego” nr (...). W dniu 30-03-2011 r. został zawarty aneks nr 1 do umowy kredytowej, gdzie jako zabezpieczenie wskazano weksel własny wystawiony przez kredytobiorcę - pozwanego G. J., poręczony przez małżonkę pozwaną A. J. (1). W dniu 02-04-2012 r. został zawarty aneks nr 2, a w dniu 02-07-2012 r. zawarto aneks nr 3. Pozwany wystawił na rzecz powódki weksel własny in blanco jako zabezpieczenie wierzytelności z tytułu umowy kredytu. Pozwana A. J. (1) udzieliła poręczenia przedmiotowego weksla. W dniu 01-07-2013 r. został zawarty aneks nr 4 (k.18-19). Działając na podstawie i w granicach deklaracji wekslowej, powódka uzupełniła weksel na kwotę 618.958,24 zł z terminem płatności w dniu 26-01-2018 r. Pismem z dnia 12-01-2018 r. zawiadomiła pozwanych o uzupełnieniu weksla oraz wezwała do jego wykupu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 28 marca 2018 r. sygn.. akt XII Nc 15/18 Sąd Okręgowy w Gliwicach uwzględnił żądanie pozwu (k.39).

Pozwany G. J. w zarzutach od nakazu zapłaty (k.50-51) wniósł o jego uchylenie, oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, że powódka nie wykazała, iż dochodzona pozwem kwota 618.959,00 zł, na którą został wypełniony weksel, jest należna z tytułu jego zobowiązań kredytowych. Ponadto powódka nie wykazała daty zaprzestania spłaty kredytu, ani kiedy umowa kredytu została mu wypowiedziana, ani też

daty, kiedy cały kredyt został przez nią postawiony w stan wymagalności. Podniósł również **zarzut przedawnienia** dochodzonego roszczenia w całości, gdyż aneks nr 4 do **umowy kredytu został zawarty w dniu 01-07-2013r.**

Pozwana A. J. (1) w zarzutach od nakazu zapłaty (k.68-71) wniosła o jego uchylenie, oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu podniosła, iż powódka nie udowodniła wysokości roszczenia, ani podstawy roszczenia, wypełniła weksel niezgodnie z treścią deklaracji wekslowej, zarzuciła również przedawnienie roszczenia w całości. Wskazała, że powódka nie przedstawiła dokumentów potwierdzających chwilę postawienia roszczenia w stan wymagalności. Na rozprawie w dniu 24.10.2018r. [k-168], zarzuciła, że jej oświadczenie zamieszczone na wekslu nie może być potraktowane jako poręczenie, gdyż nie wpisała słowa „poręczam” lecz „potwierdzam” co nie może być uznane za poręczenie.

Ustalono stan faktyczny

Powódka (...) w W. w dniu 31-03-2010 r. zawarła z G. J., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w K. umowę kredytu w walucie polskiej w rachunku bieżącym (...) udzielonego w ramach (...) nr (...), na kwotę 120.000zł na okres 1 roku tj. do 30.03.2011r. [umowa kredytu k- 9-11]. W dniu 30-03-2011 r. strony zawarły aneks nr 1 do umowy kredytowej zwiększający limit kredytu do kwoty 250.000zł i określający termin spłaty do 30.03.2012r [aneks nr1 k-12]. W dniu 02-04-2012 r. został zawarty aneks nr 2 przedłużający umowę kredytu do dnia 02.07.2012r. W dniu 02-07-2012 r. został zawarty aneks nr 3 do umowy kredytu, przedłużający spłatę do 2.07.2013r., zwiększono pozwanemu limit kredytowy do kwoty 500.000zł, jednocześnie nadano brzmienie paragrafowi 13 umowy, wskazując, że zabezpieczeniem kredytu jest weksel wystawiony przez pozwanego, poręczony przez jego żonę- pozwaną A. J. (1). Pozwany wystawił weksel in blanco i podpisał deklarację wekslową. Pozwana A. J. (1) podpisała deklarację poręczyciela wekslowego i jednocześnie w zamiarze poręczenia weksla in blanco wystawionego przez męża wpisała na przedniej stronie weksla „Potwierdzam za wystawcę weksla A. J. (2)” [aneks nr 3 k- 17; wekslowa wystawcy weksla pkt1 k- 20 i deklaracja poręczyciela weksla własnego niezupełnego k- 20 verte]. W dniu 01-07-2013 r. został zawarty aneks nr 4 do umowy kredytu przedłużający okres spłaty do 30.06.2015r., wskazano również, że zgodnie z par. 13 umowy zabezpieczeniem kredytu jest weksel in blanco poręczony przez żonę kredytobiorcy. Pozwana podpisała aneks wyrażając zgodę na zmianę umowy [aneks nr 4 k- 18-19]. W dniu 11-09-2015r. pozwany G. J. złożył wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej [k-137,141], który nie został uwzględniony. Wobec niespłacenia kredytu pismami z 12-01-2018r. powódka zawiadomiła pozwanych o uzupełnieniu weksla, wskazując jednocześnie kwotę 618.958,24zł i termin wykupu 26.01.2018r. (k.21 i k.23). Wezwanie zostały odebrane przez pozwanych (k.22 i k.24).

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie. Powódka oparła swoje roszczenie na prawidłowo wypełnionym wekslu, podpisanym przez pozwanego G. J., jako wystawcę oraz poręczonego przez pozwaną A. J. (1).

Pozwani złożyli szereg zarzutów. Wspólnie podnieśli, że weksel został wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową, nie udowodniono wysokości ani podstawy roszczenia, oraz że roszczenie jest przedawnione. Pozwany zarzucił dodatkowo, że umowa kredytu nie została wypowiedziana, co jest warunkiem dochodzenia należności przez bank, nie wiadomo kiedy kredyt został postawiony w stan wymagalności. Pozwana zarzuciła dodatkowo, że złożone na wekslu jej oświadczenie nie może być traktowane jako poręczenie, gdyż nie zawiera sformułowania „poręczam”

Odnosząc się do zarzutów należy w pierwszym rzędzie podkreślić, że w postępowaniu wekslowym, a tak zostało ukształtowane niniejsze powództwo, ciężar dowodu w zakresie wykazania niezgodnego z deklaracją wypełnienia weksla, kwestionowania wysokości dochodzonego roszczenia spoczywa na pozwanych. Powód przedkładając prawidłowo wypełniony weksel nie musi niczego dowodzić, bowiem jego roszczenie wynika z weksla [min. SN w wyroku z dnia 11.10.2012 sygn. ICSK 763/12; SN w wyroku z 13.10.2005I sygn. CK 173/05]. Pomimo zakwestionowania wysokości roszczenia, jego podstawy pozwani nie złożyli żadnych wniosków dowodowych twierdząc, że powoda obciąża ten obowiązek. Pozwani nie określili na czym polegało wypełnienie weksla niezgodnie z deklaracją wekslową. Należy wskazać, że powód, właściwie pomimo braku obowiązku, przedłożył umowę kredytową, aneksy do umowy, wyciąg z ksiąg banku [k-119], historię operacji na kontrakcie kredytowym [k-120-121 verte]

i zestawienie operacji za okres 31.03.2015-27.01.2016r., z których wynika podstawa i wysokość zobowiązania kredytowego pozwanego. Skoro pozwani zakwestionowali złożone dokumenty powinni złożyć stosowne wnioski dowodowe, wykazujące spłatę kredytu, czego nie uczynili.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia należy stwierdzić, że jest bezpodstawny i to zarówno na gruncie prawa wekslowego jak i cywilnego. Podobnie zarzut niewymagalności roszczenia wobec niewypowiedzenia umowy jest nieuzasadniony. Aneksiem nr 4 z dnia 1 lipca 2013r strony uzgodniły, że data spłaty wykorzystanego kredytu nastąpi najpóźniej w dniu 30.06.2015r. Tym samym z tym dniem umowa wygasła i roszczenie powoda stało się wymagalne. Umowa nie musiała być wypowiedziana skoro upłynął czas na jaki była zawarta. Wypowiedzenie z art. 75 pr. bankowego dotyczy sytuacji, w których czas obowiązywania umowy nie upłynął. Bieg terminu przedawnienia rozpoczął się z chwilą wymagalności roszczenia tj. 1 lipca 2015r., a nie w dacie zawarcia aneksu. Pozew nadano w Urzędzie Pocztowym w dniu 20.02.2018r [k- 30] tj. przed upływem 3 lat od dnia wymagalności zarówno roszczenia podstawowego [art. 118 kc wzw. z art. 120kc] jak i roszczenia wekslowego [art. 70 Pr. Wekslowego]. Weksel in blanco został wypełniony przed upływem terminu przedawnienia roszczenia podstawowego [wypełnienie po tej dacie byłoby niezgodne z deklaracją wekslową], co powoduje, że roszczenie wekslowe przedawnia się z upływem lat 3 od daty wymagalności wynikającej z daty płatności weksla [art. 70 Pr. wekslowego]. W niniejszej sprawie termin płatności określono na 26.01.2018r. Tym samym zarzut przedawnienia jest bezpodstawny. Tym samym roszczenie pozwu wobec pozwanego jest uzasadnione

Zarzut pozwanej A. J. (1), że użycie zwrotu „potwierdzam za wystawcę weksla” zamiast „poręczam” powoduje nieskuteczność poręczenia nie jest trafiony. Przepis art.31 Prawa wekslowego nie zastrzega dla skuteczności poręczenia wekslowego wyłączności użycia słowa „poręczam”. Wyraźnie pozostawia możliwość użycia zwrotu różnoznacznego. W orzecznictwie i doktrynie wskazuje się na otwarty katalog takich zwrotów. Istotnym jest, by oświadczenie zamieszczone na wekslu wyrażało zamiar zobowiązania spełnienia świadczenia. Takim zwrotem może być każde słowo, zdanie lub określenie, użyte w dowolnej formie gramatycznej, które w sposób dostatecznie jasny wskazuje na udzielenie poręczenia wekslowego, np. gwarantuję, ręczę. Odnosząc się do treści weksla należy stwierdzić, że zwrot „potwierdzam za wystawcę” umieszczony na przedniej stronie, pod zobowiązaniem wystawcy, wyraża zamiar wykonania zobowiązania za wystawcę, co jest istotą poręczenia. Zamiar ten wynika również z deklaracji wekslowej, gdzie pozwana wprost oświadczyła, że składa podpis na wekslu jako poręczyciel weksla [k-20 verte]. Można dodatkowo wskazać, że zgodnie z art. 31 ust 3 prawa wekslowego już samo złożenie podpisu na przedniej stronie weksla jest poręczeniem. Dopelnienie podpisu przez sformułowanie „potwierdzam za wystawcę” doprecyzowuje ten zamiar. Tym samym pozwana w świetle art. 47 Pr. wekslowego odpowiada solidarnie z pozwanym z tytułu zobowiązania wekslowego.

W związku z powyższym na mocy art. 496 kpc orzeczono jak w sentencji.